

Sygnatura akt IV Ka 481/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 sierpnia 2014 roku.

Sąd Okręgowy w Świdnicy w IV Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący :	SSO Ewa Rusin
Protokolant :	Ewa Ślemp

przy udziale Barbary Chodorowskiej Prokuratora Prokuratury Okręgowej,

po rozpoznaniu dnia 6 sierpnia 2014 roku

sprawy **K. G.**

syna E.i I.z domu D. ur. (...)w Ś.

oskarżonego z art. 178 a § 1 kk.

na skutek apelacji wniesionej przez prokuratora

od wyroku Sądu Rejonowego w Świdnicy

z dnia 11 kwietnia 2014 roku, sygnatura akt II K 149/14

I. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że na podstawie art. 49 § 2 k.k. orzeka wobec oskarżonego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym i Pomocy Postpenitencjarnej świadczenie pieniężne w kwocie 100 (stu) złotych;

II. zwalnia oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych związanych z postępowaniem odwoławczym zaliczając wydatki za to postępowanie na rachunek Skarbu Państwa.

Sygn.akt IV Ka 481 / 14

UZASADNIENIE

Prokurator Rejonowy w Świdnicy oskarżył K. G. o to, że:

w dniu 02 lutego 2014 r. na Al. (...) w S. woj. (...), będąc w stanie nietrzeźwości i posiadając 0,46 miligrama alkoholu w litrze wydychanego powietrza, prowadził w ruchu lądowym samochód osobowy marki B. nr rej. (...),

tj. o czyn z art. 178a§1 kk.

Jednocześnie na zasadzie art.335 kpk za zgodą oskarżonego wniósł o wydanie wyroku wobec K. G. oskarżonego o czyn z art. 178a§1 kk bez przeprowadzania rozprawy i wymierzenie:

1) kary grzywny w wysokości 60 (sześćdziesięciu) stawek dziennych, jedna stawka w kwocie 10 (dziesięciu) złotych,

2) na podstawie art. 42§2 kk środka karnego w postaci:

-.

- zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres jednego roku
- na podstawie art. 49§2 kk świadczenia pieniężnego w wysokości 100 (stu) złotych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym i Pomocy Postpenitencjarnej.

Sąd Rejonowy w Świdnicy wyrokiem z dnia 11 kwietnia 2014r. sygn. akt II K 149 /14:

uwzględniając wniosek :

I. Oskarżonego K. G. uznał za winnego zarzucanego mu czynu, tj. występku z art. 178 a § 1 kk, za który na podstawie powołanego przepisu wymierzył mu 60 (sześćdziesiąt) stawek grzywny, wyznaczając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 10 (dziesięć) złotych;

II. na podstawie art. 42§2 kk i art. 43§1 kk orzekł wobec oskarżonego na okres roku zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym;

III. na podstawie art. 63§2 kk na poczet orzeczonego w pkt II części dyspozytywnej wyroku środka karnego zaliczył okres zatrzymania prawa jazdy oskarżonego od dnia 02 lutego 2014 roku do dnia 11 kwietnia 2014 roku;

IV. zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa wydatki powstałe od chwili wszczęcia postępowania w kwocie 90 złotych tytułem opłaty.

Z wyrokiem tym w całości nie pogodził się prokurator, wnosząc apelację na niekorzyść oskarżonego.

Apelujący na podstawie art. 438 pkt 2 kpk wyrokowi temu zarzucił:

obrazę przepisów postępowania, mających wpływ na treść orzeczenia, to jest art. 343§7 kpk w zw. z art. 335§1 kpk, polegającą na nie orzeczeniu wobec oskarżonego K. G. środka karnego w postaci świadczenia pieniężnego w wysokości 100 złotych, który to środek został zawarty we wniosku prokuratora o skazanie bez przeprowadzenia rozprawy i uzgodnionym z oskarżonym, podczas gdy przepis art. 343§7 kpk, w przypadku uwzględnienia wniosku prokuratora, nakłada na Sąd orzekający obowiązek rozstrzygnięcia zgodnie z treścią wniosku, złożonego przez oskarżyciela publicznego w trybie art. 335 kpk.

Podnosząc powyższe zarzuty i powołując się na przepis art. 437§1 i 2 kpk wniósł o uchylenie wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania przez Sąd Rejonowy w Świdnicy.

Na rozprawie odwoławczej apelujący zmodyfikował wniosek końcowy apelacji w ten sposób, że wniósł o zmianę wyroku przez orzeczenie wnioskowanego w trybie art. 335 kpk środka karnego w postaci świadczenia pieniężnego na podstawie art. 49 § 2 kk.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Apelacja jest oczywiście zasadna, ale nie musi skutkować uchyleniem zaskarżonego wyroku i przekazaniem sprawy do jej ponownego rozpoznania, wystarczająca będzie zmiana wyroku w postępowaniu odwoławczym.

W zaskarżonym wyroku brakło uzgodnionego pomiędzy prokuratorem i oskarżonym rozstrzygnięcia o środku karnym w trybie art. 49 § 2 kk w postaci świadczenia w kwocie 100 zł na rzecz Funduszu Pomocy na rzecz Pomocy Pokrzywdzonym i Pomocy Postpenitencjarnej. Jednakże ów brak jawi się jako oczywista omyłka, a nie zamierzona przez Sąd Rejonowy modyfikacja wniosku złożonego w trybie art. 335 kpk. Wniosek taki wynika wprost z treści protokołu posiedzenia z dnia 11 kwietnia 2014r. w przedmiocie wydania wyroku skazującego bez przeprowadzenia rozprawy (k. 28 akt), z którego wynika, że Sąd Rejonowy postanowił cyt.” na podstawie art. 343 § 6 kpk

uwzględnić wniosek Prokuratora bez przeprowadzenia rozprawy, ponieważ okoliczności popełnienia czynu nie budzą wątpliwości, a cele postępowania zostaną osiągnięte mimo nie przeprowadzenia rozprawy”. Także z pisemnych motywów zaskarżonego wyroku nie wynika, by nieorzeczenie przedmiotowego środka karnego stanowiło złamanie normy art. 343 § 7 kpk, nakazującej sprawę rozpoznać na zasadach ogólnych w razie niepodzielenia przez Sąd I instancji słuszności wniosku prokuratora o skazanie bez rozprawy.

Z przytoczonych względów zaskarżony wyrok należało zreformować.

O kosztach sądowych postępowania odwoławczego orzeczono na podstawie art. 636 § 1 kpk i art. 624 § 1 kpk uznając, iż względy słuszności uzasadniają zwolnienie oskarżonego od ich ponoszenia.